

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 20 grudnia 2022 r.

DIH-3.707.139.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/160/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.216.C.126.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 16 września 2022 r. (nr akt kontroli: DO.8361.67.2022), na mocy której przedsiębiorcy - Pani Dorocie Lubak prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Restauracja „Pod Kurantem” Dorota Lubak w Ostrołęce:

- 1) nałożono, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), karę pieniężną w wysokości 1 900 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset złotych), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z naruszeniem § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121);
- 2) umorzono postępowanie administracyjne w części dotyczącej zakwestionowanych 6 potraw i wyrobów (z uwagi na jego bezprzedmiotowość)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 5 do 15 maja 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „*Mazowieckim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr DO-85/2022 z dnia 5 maja 2022 r., przeprowadzili kontrolę w restauracji ... w Ostrołęce, należącej do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „*stroną*” bądź „*przedsiębiorcą*”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), (zwanego dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), w dniu 13 kwietnia 2022 r. skierowano do ww. przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (sygnatura: DO.8361.67.2022) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który

obejmował m. in. sprawdzenie prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów, a więc sprawdzenie realizacji postanowień określonych w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), (zwanej dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”). Niniejsze zawiadomienie strona odebrała w dniu 27 kwietnia 2022 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w obecności przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH sprawdzeniem objęli łącznie 122 partie potraw, wyrobów i napojów będących w ofercie handlowej i oferowanych w karcie Menu.

Zastrzeżenia wniesiono do 65 partii, gdyż:

- przy 54 partiach nie wskazano ilości potrawy lub wyrobu, do którego odnosiła się uwidoczniona cena (tj. nie podano ich gramatur);
- przy 9 partiach podano gramaturę odnoszącą się wyłącznie do głównego składnika potrawy bądź wyrobu;
- przy 2 partiach - podano nieprawidłowy zapis ceny.

Powyższe stanowiło naruszenie ustawowych wymogów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Wskazać należy, iż wszystkie ustalenia poczynione przez inspektorów udokumentowano w aktach sprawy, w tym w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DO.8361.67.2022) oraz Załącznikach 1-4 do niniejszego dokumentu. Strona nie wniosła uwag do ww. Protokołu pomimo, iż została prawidłowo pouczona o przysługującym jej uprawnieniu w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*.

Szczegółowy opis potraw/wyrobów zakwestionowanych zamieszczono w aktach sprawy.

W toku kontroli nieprawidłowości zostały przez przedsiębiorcę usunięte.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, pismem z dnia 17 sierpnia 2022 r. (znak: DO.8361.67.2022) Mazowiecki WIIH poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Kpa*”), strona została pouczona o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, w tym o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 10 dni od daty doręczenia pisma. Jednocześnie, w tym samym piśmie organ zobligował stronę do przestania informacji o wielkości obrotów i przychodu uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w roku 2021. Jak wynika z dokumentacji przedłożonej przez organ pierwszej instancji niniejsze zawiadomienie zostało uznane za doręczone stronie w trybie doręczenia zastępczego, zgodnie z art. 44 Kpa, albowiem strona nie podjęła przesyłki.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, jak również nie przedłożyła również na rzecz organu pierwszej instancji informacji o wynikach finansowych osiągniętych w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, tj. za rok podatkowy 2021.

Następnie, w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, zebrany w sprawie materiał dowodowy poddano dodatkowej szczegółowej ocenie organu pierwszej instancji, w wyniku czego 6 rodzajów potraw/wyrobów - z uwagi na błędną kwalifikację stanu faktycznego - wyłączono z prowadzonego postępowania, w oparciu o zasadę rozstrzygania wątpliwości na korzyść przedsiębiorcy.

W rezultacie poczynionych ustaleń Mazowiecki WIIH stwierdził, że w udostępnionym przez przedsiębiorcę cenniku (karcie Menu) nie określono ilości 53 potraw i wyrobów, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Ponadto, w odniesieniu do 2 rodzajów potraw/wyrobów kontrolowany przedsiębiorca nie uwidoczniał ceny (w cenniku), lecz podał zakres cenowy jednostronnie zamknięty („od”), co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH decyzją (nr PO.216.C.126.2022.KS) z dnia 16 września 2022 r. (sygnatura: DO.8361.67.2022) nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 900 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na:

- brak podanych ilości przy 53 potrawach/wyrobach - co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen;
- podanie w cenniku ceny w formie zakresu cenowego „od ...” w odniesieniu do 2 potraw/wyrobów - co naruszało art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

Tą samą decyzją Mazowiecki WIIH umorzył postępowanie administracyjne, prowadzone wobec ww. przedsiębiorcy, w części dotyczącej zakwestionowanych 6 potraw i wyrobów, tj.:

- pierogi 7 szt. do wyboru: z mięsem, z kapustą i grzybami, ruskie, z serem;
- placki ziemniaczane 5 szt. do wyboru: ze śmietaną lub sosem czosnkowym, z gulaszem;
- pierogi 7 szt. z surówką do wyboru: z mięsem, z kapustą i grzybami, ruskie, z serem - podawane z owocami i śmietaną;
- Mexican dream mulled wine;
- Black chili chocolate rum;
- Ceylon cold whisky

– z uwagi na jego bezprzedmiotowość. Szczegółowe wyjaśnienia w tym względzie organ zawarł/uwzględnił w treści decyzji na stronie nr 5.

Jak wynika z akt sprawy adresat nie odebrał awizowanej przesyłki zawierającej decyzję, pomimo że była ona dwukrotnie awizowana (tj. w dniu 19 września 2022 r. oraz w dniu 27 września 2022 r.). W związku z niemożnością doręczenia ww. przesyłki pocztowej w sposób

tradycyjny, jej doręczenie zostało uznane za dokonane w trybie doręczenia zastępczego, stosownie do art. 44 Kpa, tj. w dniu 3 października 2022 r.

W dniu 20 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIH odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym strona wniosła o uchylenie decyzji lub ewentualnie zmniejszenie wymiaru nałożonej kary. W uzasadnieniu poinformowała, że stwierdzone uchybienia wynikały z jej niewiedzy i były niezamierzone, a wszelkie naruszenia zostały niezwłocznie naprawione (uzupełnione). Skarżąca tłumaczyła również, że w okresie od 1 do 10 października 2022 r. nie przebywała pod wskazanym do doręczeń adresem, z uwagi na brak warunków mieszkaniowych spowodowanych trwającym w tym czasie remontem jej mieszkania. Dzięki uprzejmości inspektora Inspekcji Handlowej dowiedziała się o wydaniu decyzji i wysokości wymiaru kary. Zwróciła również uwagę na kwestie ekonomiczne i trudności związane z prowadzoną działalnością w branży gastronomicznej (ogromne koszty związane z uruchomieniem działalności gospodarczej, funkcjonowaniem firmy w okresie pandemii, wysokie koszty energii elektrycznej i gazu, generowane straty). Przyznała, że nie posiadała wiedzy o tym, że przedłożenie dokumentów wykazujących stratę mogło mieć wpływ na wymiar kary.

Pismem z dnia 26 października 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz weryfikuje, czy dana decyzja była prawidłowa.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Artykuł 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wskazuje, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast, § 9 przywołanego wyżej rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen stanowi o tym, że:

- 1) przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.
- 2) cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.
- 3) przedsiębiorca, prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa m. in.:
 - o zapewnia konsumentom wystarczającą ilość cenników oferowanych potraw, wyrobów i napojów oraz udostępnia je przed przyjęciem zamówienia;
 - o wywiesza cenniki w miejscu ogólnodostępnym wewnątrz lub na zewnątrz lokalu gastronomicznego.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w restauracji ... w Ostrołęce, należącej do strony organ pierwszej instancji stwierdził, że w udostępnionym cenniku nie określono ilości 53 potraw i wyrobów - co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Nadto, w odniesieniu do 2 wyrobów w cenniku zamiast ceny podano zakres cenowy jednostronnie zamknięty („od ...”), co naruszało dyspozycję określoną w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 1 900 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset złotych) na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił wskazanych wyżej obowiązków.

Po wnikliwym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli (nr akt kontroli: DO.8361.67.2022) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości odnośnie naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania. Mazowiecki WIIH słusznie bowiem uznał, że w niniejszym przypadku brak uwidocznienia ilości potraw/wyrobów utrudniał konsumentowi poznanie i porównanie tej wartości oraz określenie czy zakup jest opłacalny, przez co w istotny sposób naruszono jego interes; z kolei podanie ceny jedynie w zakresie „od ...” uniemożliwiało konsumentowi poznanie ceny, jaką powinien uiścić. Należy zauważyć, że przedsiębiorca zgodził się ze stwierdzonymi w trakcie kontroli nieprawidłowościami, ponieważ przyjął Protokół kontroli, do którego nie wniósł uwag w ustawowym terminie. Zatem, tenże Protokół kontroli stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się przedsiębiorca.

Podkreślić należy, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy oraz materiał dowodowy zebrany przez Mazowieckiego WIIH. Działania naprawcze poczynione przez stronę, uzupełnienie brakujących informacji o ilości potraw/wyrobów oraz cenach były działaniami następczymi, podjętymi przez stronę w wyniku ustaleń kontroli. Podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia przedsiębiorców z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Z treści skarżonej decyzji wynika, że Mazowiecki WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się wszystkimi ustawowymi przesłankami (kryteriami) wynikającymi z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W ocenie Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Mazowieckiego WIIH kara została ustalona w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Organ wziął pod uwagę fakt, że strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ww. ustawy, jak również okoliczność, że w stosunkowo krótkim czasie wyeliminowała nieprawidłowości. Niemniej jednak stwierdzić należy, że strona została powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli - zawiadomienie Mazowieckiego WIIH odebrała w dniu 27 kwietnia 2022 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 5 maja 2022 r. Zatem miała ona, w ocenie organu drugiej instancji, wystarczająco dużo czasu, by odpowiednio przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. Wykazane w toku kontroli bezsporne nieprawidłowości, w zakresie braku wymaganych ilości przy kilkudziesięciu oferowanych do sprzedaży wyrobach/ napojach, w żadnym wypadku nie mogą naruszać praw konsumentów do prawdziwej i pełnej informacji o oferowanych potrawach i napojach w zakresie ich cen i ilości, jaką mogą otrzymać za określoną cenę. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych dotyczących uwidaczniania cen w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

We wniesionym odwołaniu strona skarżąca zwróciła się z prośbą o uchylenie decyzji lub ewentualnie o zmniejszenie wymiaru kary. W uzasadnieniu podniosła, że stwierdzone uchybienia wynikały z jej niewiedzy i były niezamierzone, a wszelkie naruszenia zostały niezwłocznie naprawione (uzupełnione). Zwróciła również uwagę na kwestie ekonomiczne i trudności związane z prowadzoną działalnością w branży gastronomicznej (ogromne koszty związane z uruchomieniem działalności gospodarczej, funkcjonowaniem w okresie pandemii, wysokie koszty energii elektrycznej i gazu, generowanie strat). Nadmieniła, że nie posiadała wiedzy o tym, że przedłożenie dokumentów wykazujących stratę mogło mieć wpływ na wymiar kary.

Po analizie argumentów podniesionych przez stronę w kontekście zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UOKiK wskazuje, iż argumenty te nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie dla przedmiotowej sprawy mają ustalenia poczynione przez Mazowiecki WIH oraz fakt, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli zastrzeżenia wniesiono względem niemal połowy skontrolowanych potraw/wyrobów. Dokumentacja zebrana w toku kontroli organu pierwszej instancji, jak i przedstawiony w niej stan faktyczny w sposób ewidentny wskazują na naruszenie przepisów o cenach, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Oczywiście konsekwencją powyższego stanu rzeczy było wydanie przez uprawniony organ, tj. Inspekcję Handlową, decyzji administracyjnej.

Prezes UOKiK wyjaśnia dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka i znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12. Oznacza to, że przestanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wydaje decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada na przedsiębiorcę karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organy Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Prezes UOKiK wskazuje przy tym, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który podjął się prowadzenia działalności gospodarczej np. w zakresie gastronomii, spoczywa

m. in. obowiązek dopilnowania, by przy świadczeniu usług/dokonywaniu transakcji handlowej konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o cenach (z pominięciem zakresów cenowych) i nazwach wyrobów, lecz również o ich ilościach. Zaakcentować należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy.

W ocenie organu drugiej instancji *niewiedza* czy *brak świadomości* nie stanowi okoliczności łagodzącej w niniejszej sprawie, albowiem, jak już wcześniej wskazano, strona będąc zawczasu poinformowaną o nadchodzącej kontroli miała realną możliwość wpływu na jej przebieg poprzez odpowiednie, rzetelne przygotowanie się do niej, w tym miała możliwość zweryfikowania ewentualnych nieprawidłowości.

Należy mieć na względzie fakt, iż obowiązujące przepisy prawne, tj. ustawa o informowaniu o cenach oraz rozporządzenie wykonawcze, nie przewidują żadnych odstępstw ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfikę prowadzonej działalności, gdyż to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek dochowania wszystkich wymogów prawnych. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie bądź ilości nabywanego towaru jest bardzo istotna w gastronomii i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Odnosić należy również, iż kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27). Skuteczność kary przejawia się możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna i właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary (produkty, wyroby) lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary powinny być uwzględniane łącznie, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

W dalszej kolejności Prezes UOKiK stwierdza, iż nie znajduje podstaw do zastosowania środków przewidzianych w art. 189 f Kpa, tzn. odstąpienia od wymierzenia (anulowania) kary, o które zawnioskowała strona skarżąca. Przepis art. 189 f § 1 pkt 1 statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. W przedmiotowej sprawie strona bez wątplenia dopuściła się istotnego naruszenia przepisów

dotyczących cen i ich uwidaczniania względem niemalże połowy skontrolowanych potraw/napojów. Powyższe wskazuje, że w żaden sposób wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Tym samym, część pierwsza przestanki pierwszej nie została spełniona. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Strona zaprzestała naruszenia prawa, co organ wziął pod uwagę przy ocenie materiału dowodowego w toku prowadzonego postępowania. Jednakże należy mieć na względzie, że ww. składowe przestanki muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast, w niniejszym przypadku nie spełniono wymaganego warunku kumulatywności tychże przestanków.

Nie została spełniona również przestanka druga zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przestanków faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen), w konsekwencji czego za popełniony delikt administracyjny słusznie nałożono na nią sankcję o charakterze pieniężnym. Organ drugiej instancji podkreśla przy tym, że okoliczność usunięcia stwierdzonych w toku kontroli naruszeń nie oznacza zatem automatyzmu w odstąpieniu od ukarania za naruszenie ww. obowiązków.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do zmiany decyzji, np. uchylecia zaskarżonej decyzji czy też podstaw do odstąpienia od zastosowania sankcji i porzestania na jedynie na pouczeniu.

Jednocześnie, odnosząc się do argumentacji strony związanej z trudną sytuacją ekonomiczną, wskazać należy, iż w myśl art. 67 a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540), zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Organ drugiej instancji zauważa również, iż w przedmiotowej sprawie kara pieniężna w wysokości 1 900 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset złotych) nie została wymierzona przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w wysokości maksymalnej, czyli 20 000

zł, lecz wynosi zaledwie 9,5% maksymalnej przewidzianej wartości i mieści się w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości, a zatem jest kwotą optymalną, a zarazem adekwatną wobec zaistniałego naruszenia.

Reasumując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Mazowieckiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności: stopień naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość osiąganego przychodu, a ponadto rozważył przesłanki określone w art. 189 f Kpa. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - ponad 100 000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania

sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/